Captivitatea omului în spațiul arid al imperceptibilului

On Ianuarie 05, 2014

Deschide calea spre noi cuceriri ale cunoașterii, ca să vezi dincolo de limitele a ceea ce ești.

Marii titani ai gândirii superior-inovatoare, precum H.G. Wells sau Jules Verne, au cochetat deseori cu misterul care depășea orice cunoaștere, *indicibilul* . Utilizând acel conglomerat de imaginație ce le-a permis să se amplaseze într-un timp și într-un loc indeterminabil, ei au putut să identifice legile acelor abisalități care depășeau limitele înțelegerii acceptate de către cei mai mulți oameni.

Simțeam că era rândul meu să înțeleg aceste legi prin intensificarea singurei surse de energie, foarte elevată, care nu poate fi distrusă de nimeni și nimic: imaginația. Prin investirea unor calități artistice pline de miez, la răscrucea întrebărilor despre rostul existenței și al ființei mele în lume, se întrevedea contrastul cromatic al unor tensiuni, prejudecăți, forțe nemaivăzute de adeziune la o nouă formă de artă, plauzibilă prin motivele decupate parcă dintr-un film noir, dar care exprimă cel mai bine conflictul interior cu sinele revelat din trecut. Cu atât mai mare era disconfortul pe care îl simțeam.

Experimentele oamenilor de știință, expuse de cei doi scriitori în operele lor, erau menite să facă procesul invizibilității reversibil. Dar formula secretă lăsa întotdeauna loc de interpretări, nu indica nicio metodă de obținere și utilizare, nu se potrivea nici unei dogme, dovedindu-se a fi mai degrabă o fază rapidă de tranziție spre o dimensiune superioară. O etapă, utilă și necesară oricărei persoane care prețuiește progresul și îl susține, chiar cu riscul retragerii sau excluderii sale din societate.

Cine voia să înțeleagă și să aplice formula trebuia să vadă dincolo de orice limitare.

Leadership: Îți câștigi dreptul incontestabil la autodepășire urmând criteriile unui model de realitate la care te raportezi prin separarea ta de tot ce este comun lumii de care aparții?

Cum oare să încorporez complet invizibilul în timp? Trebuia să-l percep mai întâi ca pe o destinație a viitorului? Sau ca pe o sursă de învățare și explorare a experiențelor de inovație?

Şi totuși, întrebarea care mă frământa cu adevărat era alta. Oare această decodificare a invizibilului care se manifestă intrinsec, transformarea obscurului într-o entitate cognoscibilă, chiar dacă favorizează cercetarea științifică individuală și, prin aceasta, dezvoltarea gândirii, nu înseamnă mai degrabă un drept dobândit, dar necuvenit?

Stabilirea unei priorități în ceea ce privește investigațiile proprii asupra formulei invizibilității se putea dovedi compromițătoare, punându-mă într-o postură neonorabilă.

Mă simțeam captiv într-un spațiu arid, al imperceptibilului, asociat cu trecerea timpului, care mă făcea să-mi doresc să nu mai continui cercetările, obligându-mă să rămân cât mai mult în umbra acelor ziduri ale mediocrității, ca un simplu trecător prin viață, fără folos și fără o țintă precisă. Care nu cunoaște lupta, care nu trăiește marea aventură a cunoașterii, care nu se poate elibera din absurd, care nu caută răspunsuri și nu află niciodată adevărul.

Nu spunea oare alchimistul acela care își tăinuia numele, că majoritatea oamenilor sunt doar niște produse ale unor experimente științifice eșuate și că doar cei aleși sunt chemați să cunoască tainele lui Dumnezeu și calea ce duce la Marea Împărăție?

Leadership: În ce fel poți folosi știința pentru a-ți îmbunătăți percepțiile vizavi de o realitate paralelă?

Ieșirea din tipare și libertatea de creație nu trebuie privite drept lucru nefiresc, ci un drept incontestabil la actul autodepășirii și desăvârșirii. Ca un joc plin de misiuni imposibile și totodată plin de nestemate, pe care nu ești obligat să îl joci până la capăt. Dar pe care trebuie neapărat să-l experimentezi dacă vrei măcar să înțelegi cine ești cu adevărat și ce însemnătate ai ca ființă umană.

Leadershipul este supus riscului unei deprecieri puternice dacă contradicțiile tranziției spre o nouă etapa de dezvoltare se intensifică, dacă limite de percepție și reprezentare ale științei, situate exclusiv pe un plan inferior, strigând tare "Nu pot ! ", sunt aprobate în totalitate de caracteristicile tale definitorii.

Standardele de dezvoltare pe care singur ți le impui se oglindesc în modul cum tratezi solicitările de obiective și investiții pe termen lung, impuse de propriul Ego ca o încercare de a găsi calea de ieșire din actualul impas al mediocrității. Ele arată în ce fel poți folosi știința pentru a-ți îmbunătăți percepțiile vizavi de o realitate pe care încă n-ai avut posibilitatea s-o trăiești nemijlocit. Dar și pentru a înțelege mai bine fenomenul "lipsă" și implicațiile sale majore asupra formării personalității, cu efect prejudiciabil asupra elementelor de interes maxim care îți pot modela viitorul.

Cine nu se mulțumește cu puțin – la începutul călătoriei spre cunoașterea mai presus de înțelegere – este nevoit să caute alte ieșiri spre un altceva, necunoscut, care în ultimă esență, se identifică ca debut, prin contribuțiile științifice, la marea întrecerea cu sine însuți.

Numai înțelegerea vibrațiilor "imperceptibilului", utilizând acel conglomerat de imaginație care îți permite să te amplasezi într-o zonă de cunoaștere mai extinsă, face posibilă găsirea formulei secrete care conține proporții imense de posibilități de interpretare a lucrurilor și a lumii, pe care înainte le treceai cu vederea.

Leadership: Poți să construiești noi drumuri de performanță cu elementele unei științe pe care nu o creditezi până la capăt?

Elementele constitutive ale leadershipului, care reflectă o cunoaștere solidă a factorilor activi de inovație, pot fi identificate numai în armonia rezultatelor sau în eleganța unei suite de operații din cadrul procesului de cercetare, putând fi puse în aplicare în funcție de structura operativă a gândirii tale. Ești în căutarea unor provocări incitante care să-ți stimuleze pofta de cercetare?

Identificarea acelor legi ale "abisalităților" care depășesc limitele înțelegerii acceptate de către cei mai mulți oameni este primul semn că ai ajuns mult mai departe decât credeai, la un nivel de avansat de dezvoltare, ca entitate solitară, nu ca urmare a unei munci, cunoașteri și experiențe în colaborare cu alții.

Asta înseamnă că ai reușit să construiești noi drumuri de performanță cu elementele unei științe pe care singur ai creditat-o până la capăt cu idei, resurse și așteptări nelimitate, și pe care nu le-ai abandonat pe parcursul procesului de maturizare și de selecție aptitudinală. Toate aptitudinile și calificările tale relevante au fost dobândite de pe urma experiențelor de

lucru aplicat cu strictețe pe terenul dur al științei.

Cine coboară și urcă înapoi, de-a lungul subteranelor științei, știe că pornește într-o aventură cu detalii picante. În sensul unei alianțe cu orizonturile și premizele cunoașterii, un asemenea om poartă cu sine speranța să întâlnească, în galerii de multă vreme neumblate, semnele secrete ale autodepășirii.

Transformarea personală autentică este calea de a te autodepăși prin imaginația cu care creionezi o altă realitate, în care te integrezi ca un tip remarcabil prin capacitatea de a-ți comunica gândirea sub cele mai diverse forme de exprimare, de a-ți regândi ideile trecând de la o stare de spirit la alta, acoperindu-ți propria lege de funcționare cu numeroase semnificații.

Captivitatea omului în spațiul arid al imperceptibilului semnifică acea stagnare în jurul mediocrității, claustrarea în limitele unei cunoașteri superficiale și parțiale a specificului uman care nu mai poate servi drept bază esențială a leadershipului.

Source: https://neculaifantanaru.com/captivitatea-omului-in-spatiul-arid-al-imperceptibilului.html